

عنوان مقاله:

دلایل مرتضی مطهری درباره معناداری علم اجتماعی اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 24، شماره 85 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مهدی جمشیدی - مربی و عضو هیئت علمی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی. دانشجوی دکتری رشته مدیریت راهبردی دانش

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از نگارش این مقاله، بازسازی و صورت بندی دلایل مرتضی مطهری درباره معناداری علم اجتماعی اسلامی بود. بر این اساس، هم نظر اثباتی و مستقل وی بیان شده است و هم گفته های نفی ای و انتقادی دیگران پاسخ داده شده اند. روش: گردآوری داده های این مقاله، متن مدار بود و در مرحله تحلیل داده ها نیز روش استنباطی و استنتاجی مبتنی بر تحلیل محتوای کیفی به کار گرفته شد. یافته ها: نقدهای مرتضی مطهری به بی معناانگاری علم اجتماعی اسلامی عبارتند از: اکثری انگاری مضمونهای اجتماعی اسلام، متداخل انگاری غایت اسلام با علم اجتماعی، همساز انگاری منطق معرفتی اسلام با علم اجتماعی، عدم نسبی انگاری معرفت اسلامی و آمیخته انگاری تعلیل اسلامی با علم اجتماعی. نتیجه گیری: اولاً، علم اجتماعی اسلامی از لحاظ نقلی و درون دینی، موجه است و اسلام دارای چنین پیوندی با علم اجتماعی است؛ ثانیاً، از لحاظ عقلی و برون دینی نیز مانع ابطال کننده ای در برابر معقولیت علم اجتماعی اسلامی وجود ندارد؛ ثالثاً، علم اجتماعی اسلامی افزون بر امکان و معناداری، ضروری و بایسته است و ما باید در پی نظریه پردازی درباره آن باشیم.

کلمات کلیدی:

اسلام، علم اجتماعی، علم اجتماعی اسلامی، بی معناانگاری، علم اجتماعی سکولار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1374907>

